

Erling Christensen (S):

»Kan ministeren i forbindelse med Patientklagenævnets behandling af konkrete klagesager oplyse, om sagsbehandling og afgørelse kun finder sted på grundlag af de oplysninger, Sundhedsstyrelsen forsyner nævnet med, og om Sundhedsstyrelsens oplysninger og indstilling i en bestemt sag også tilgår indklagede part?«

Begrundelse

Der henvises til kronik i Fyens Stiftstidende af 28. august 1989: Det »ustyrilige« sundhedsvæsen.

Svar (20/9 89):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Ifølge loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v., § 19, skal Sundhedsvæsenets Patientklagenævn »indhente en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, før nævnet træffer afgørelse i en sag«.

Proceduren for forberedelse af sager til nævnsbehandling er fastlagt i kapitel 2 i Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 257 af 19. april 1988 om forretningsorden for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Ifølge denne indhenter Sundhedsstyrelsen via embedslægeinstitutionerne de til en sags oplysning fornødne udtalelser, journaler, røntgenbilleder m.v. Fremkommer der ved denne undersøgelse af sagen nye og væsentlige oplysninger, forelægges disse for sagens parter til udtalelse.

Når Sundhedsstyrelsens undersøgelse er afsluttet, udarbejder styrelsen ud fra de tilvejebragte oplysninger sin udtalelse med indstilling i sagen til Patientklagenævnet. Udtalelsen indeholder en faglig og juridisk-administrativ vurdering af sagen, herunder en redegørelse for de faktiske forhold, der er tillagt betydning ved Sundhedsstyrelsens vurdering af denne, samt et forslag til, hvilke sanktioner der efter styrelsens opfattelse eventuelt bør komme på tale.

Sundhedsstyrelsens indstilling fremsendes dernæst – efter en nylig ændring af styrelsens parthøringsprocedure – til parternes udtalelse, hvorefter styrelsens udtalelse bilagt samtlige sagsakter, herunder også parternes kommentarer, oversendes til Patientklagenævnet.

Såfremt nævnet finder anledning dertil, kan

nævnet endvidere anmode Sundhedsstyrelsen om at foretage yderligere undersøgelser.

Patientklagenævnets sagsbehandling finder således sted på grundlag af den rejste klage, Sundhedsstyrelsens undersøgelse og indstilling i sagen samt parternes kommentarer hertil.

Spm. nr. S 1220

Til *industriministeren* (12/9 89) af:

Ingrid Rasmussen (S):

»Vil ministeren vurdere muligheden for at tage stilling til, at Møn igen bliver egnsudviklingsområde?«

Begrundelse

Med den formodede lukning af Stege Sukkerfabrik vil arbejdsløsheden på Møn stige markant.

Det skal derfor på alle tænkelige måder gøres attraktivt for erhvervsinteresserede at etablere virksomheder på Møn med arbejdspladser til følge.

Svar (22/9 89):

Industriministeren (Nils Wilhjelmsen):

Inddragelse af Møn under egnsudviklingsordningen kræver godkendelse af EF-Kommissionens DG IV for konkurrence, jf. Romtraktatens artikel 92 og 93. Beslutningen om at lade Møn udgå som egnsudviklingsområde pr. 31. december 1983 var begrundet i Kommissionens opfattelse af, at Møn bør betragtes under ét med de sydsjællandske kommuner, der på det tidspunkt var rimelig gunstigt stillet i forhold til landsgennemsnittet.

Ved den seneste afgrænsning af egnsudviklingsområderne i 1986 var Møn i den af Egsudviklingsrådet udarbejdede rapport på grundlag af rent statistiske forhold placeret som nr. 44 ud af 59 kommunegrupper. Ved den opfølgning af afgrænsningsrapporten, som blev foretaget i 1988, blev Møn placeret som nr. 53, dvs. blandt de svageste kommunegrupper.

Analysen i 1988 viste også, at de sydsjællandske kommuner hørte til blandt dem, der havde haft en svagere udvikling end landsgennemsnittet.

Ifølge planerne skal Egsudviklingsrådet gennemføre en ny analyse i 1990 med henblik på eventuel ændring af afgrænsningen i 1991. Derfor fandt Egsudviklingsrådet ikke i 1988 at